

Η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Αρχιερατικό συλλείτουργο τελέστηκε την Κυριακή 15 Μαρτίου 2026 ([της Σταυροπροσκυνήσεως](#)) στον Ιερό Ναό των Αγίου Λουκά Συμφερουπόλεως του Ιατρού στην [Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας](#) κατά το οποίο προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο, ενώ έλαβε μέρος ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο.

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο βαθύτερο νόημα των λόγων του Χριστού για την απάρνηση του εαυτού και την άρση του προσωπικού σταυρού, τονίζοντας ότι η αληθινή χριστιανική πορεία προϋποθέτει ταπείνωση, υπακοή και

ουσιαστική μίμηση της θυσίας του Κυρίου.

Στο τέλος του Όρθρου πραγματοποιήθηκε η τελετή της προσκυνήσεως του Τιμίου Σταυρού, ενώ τέθηκε σε προσκύνηση των πιστών τεμάχιο του Τιμίου Ξύλου από το Σταυρό του Κυρίου μας, μαζί με Ιερά Λείψανα των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Τιμίους Λίθους από τον Φρικτό Γολγοθά και τον Πανάγιο Τάφο που φυλάσσονται στην Ιερά Μονή.

Ο Ιερός Ναός του Αγίου Λουκά θα παραμείνει ανοιχτός την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως από τις 7:00 π.μ. έως τις 8:00 μ.μ. και θα τίθενται σε προσκύνηση ο Τίμιος Σταυρός και το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά του Ιατρού.

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Όστις θέλει όπισω μου έλθειν, άπαρνησάσθω έαυτόν καί άράτω τόν σταυρόν αύτου».

Γ' Κυριακή των Νηστειών, Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, και πριν από λίγο μεταφέραμε λιτανευτικά τον Σταυρό του Κυρίου μας, σύμφωνα με το Τυπικό της εορτής, στο κέντρο του ιερού μας ναού, για να τον προσκυνήσουμε και να λάβουμε τη χάρη του στον αγώνα της νηστείας και της μετανοίας.

Και την Κυριακή αυτή όρισαν οι άγιοι και θεοφόροι Πατέρες να διαβάζονται οι λόγιοι τους οποίους είπε ο Κύριός μας προς τους μαθητές του έξι μόλις ημέρες πριν από τη Μεταμόρφωσή του.

Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας άπαρνηθεί τον εαυτό του και ας σηκώσει τον σταυρό του.

Ακούοντας αυτούς τους λόγους συχνά προβληματιζόμαστε τι σημαίνει να απαρνηθούμε τον εαυτό μας και να σηκώσουμε τον σταυρό μας, τι σημαίνει η απάρνηση του εαυτού μας και η άρση του σταυρού μας. Η συμμόρφωσή μας προς τις δύο αυτές προϋποθέσεις είναι αναγκαία για να ακολουθήσουμε τον Χριστό. Θα πρέπει όμως για να τον ακολουθήσουμε να κατανοήσουμε τι σημαίνει και το «ακολουθώ τον Χριστό». Διότι συμβαίνει μερικές φορές να νομίζουμε ότι απαρνούμεθα τον εαυτό μας, να νομίζουμε ότι σηκώνουμε τον σταυρό μας και όμως να μην ακολουθούμε τον Χριστό. Και συμβαίνει αυτό γιατί δεν απαρνούμεθα πραγματικά τον εαυτό μας αλλά επιλεκτικά ό,τι δεν μας κοστίζει, ό,τι μας είναι εύκολο. Έτσι κρατούμε μέσα μας αδυναμίες, ελαττώματα και πάθη, τα οποία αντί να τα ξεριζώσουμε από την ψυχή μας τα καλλιεργούμε.

Το ίδιο ισχύει και με τον σταυρό που πιστεύουμε ότι σηκώνουμε. Τον σηκώνουμε μέχρι του σημείου που δεν θίγει τα συμφέροντά μας, δεν εμποδίζει το πρόγραμμά μας, δεν μας στερεί τα προνόμια τα οποία ενδεχομένως απολαμβάνουμε.

Συμβαίνει ακόμη μερικές φορές να κάνουμε όντως κάποιες θυσίες, να αναλαμβάνουμε κάποια βάρη, να προσπαθούμε να τηρήσουμε το γράμμα του νόμου, αλλά τελικά να μην ακολουθούμε τον Χριστό, γιατί δεν μπορούμε να αποδεσμευθούμε από τον εγωισμό μας, γιατί όλα όσα κάνουμε δεν τα κάνουμε μέσα στο πνεύμα της ταπεινώσεως και της υπακοής, αλλά πιστεύουμε ότι, αφού κάνουμε κάποιες θυσίες, είμαστε ανώτεροι από τους άλλους και γνωρίζουμε τι πρέπει να κάνουμε και πώς πρέπει να το κάνουμε. Με τον τρόπο όμως αυτό πέφτουμε στην παγίδα του εγωισμού και ενδεχομένως και της πλάνης, και αντί να ακολουθούμε τον Χριστό, ακολουθούμε τον εαυτό μας και τον εγωισμό μας.

Αν όμως η ζωή του Χριστού, ο οποίος είναι Θεός, είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού, είναι μία απάρνηση του εαυτού και μία άρση του Σταυρού, πώς μπορεί να είναι κάτι διαφορετικό η δική μας ζωή;

Ας μην ξεχνούμε ότι ο Χριστός «αρνήθηκε» τον εαυτό του, για να ενδυθεί την ανθρώπινη φύση. Αρνήθηκε το θέλημά του για να ακολουθήσει το θέλημα του Θεού-Πατέρα του, με ταπείνωση και υπακοή. «Έταπείνωσεν ἑαυτὸν μορφὴν δούλου λαβών», γράφει ο απόστολος Παύλος. Και ταπεινώθηκε όχι για να ακολουθήσει το δικό του θέλημα, αλλά για να γίνει «ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ».

Και όχι μόνο σταυρώθηκε, αλλά σήκωσε προηγουμένως και τον σταυρό στους ώμους του, για να μας δείξει τι σημαίνει θυσία.

Εάν θέλουμε επομένως και εμείς να ακολουθήσουμε τον Χριστό, δεν θα πρέπει να

ξεχνούμε τη σημασία της λέξεως που ακούσαμε να λέγει ο Χριστός στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα. Τι είπε; «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν». Το «οπίσω», θα ἔλεγε κανείς, είναι αυτονόητο. Δεν μπορείς να ακολουθείς κάποιον, εάν προηγείσαι. Ὅμως ο Χριστός δεν το λέγει τυχαία, γιατί υπάρχουν και σήμερα, όπως και στην εποχή του, ἄνθρωποι που πιστεύουν ὅτι είναι ευσεβεῖς και τέλειοι ἀπό μόνοι τους και δεν χρειάζεται να βλέπουν πού βαδίζει ο Χριστός για να τον ακολουθούν. Γι' αὐτό και τονίζει τη λέξη «οπίσω». Ὅσο πιστοὶ και αν εἴμαστε, ὅσο ευσεβεῖς και αν εἴμαστε, ὅσο και αν ζούμε σύμφωνα με τον νόμο του Θεοῦ, δεν κάνουμε τίποτε και δεν κερδίζουμε τίποτε, εάν δεν βαδίζουμε πίσω ἀπὸ τον Χριστό, ὅπως ακριβῶς μας το ζητά ο Κύριός μας.

Ασπαζόμενοι, λοιπόν, σήμερα τον τίμιο Σταυρό, και μάλιστα αὐτόν που ἔχουμε την ευλογία να θησαυρίζεται στην Ιερά μας Μονή, και περιέχει εκτός ἀπὸ τμήμα του Σταυροῦ του Κυρίου μας, τιμίους λίθους ἀπὸ τον φρικτὸ Γολγοθά και τον Πανάγιο Τάφο, μαζί με αποτμήματα ἀπὸ τα ιερά λείψανα των αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, ας εξετάσουμε τον εαυτό μας, εάν και κατὰ πόσον ακολουθούμε τον Χριστό, ὅπως Εκείνος μας ζητά, ὥστε να διατρέξουμε τον δρόμο της νηστείας με τέτοιο τρόπο που θα οδηγήσει και εμάς ενώπιον του Σταυροῦ του και θα μας χαρίσει ὄχι μόνο τη δυνατότητα να συσταυρωθούμε μαζί του ἀλλὰ και να συναναστηθούμε κατὰ την ημέρα της λαμπροφόρου Αναστάσεώς του.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

